

Με αναφορές στην κλιματική αλλαγή και την υγειονομική κρίση το μήνυμα του Οικουμενικού Πατριάρχη για την Αρχή της Ινδίκτου

[/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων](#)

Στην υγειονομική και περιβαλλοντική κρίση και την ανάγκη να επιδείξουμε πραγματικό ενδιαφέρον για τον πάσχοντα άνθρωπο αναφέρεται στο μήνυμά του για την Αρχή της Ινδίκτου, την αρχή δηλαδή του Εκκλησιαστικού Έτους, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος.

«Η Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία προβάλλει μετ'έμφασεως το αδιαίρετον της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος και της φιλανθρώπου μερίμνης διά τον πλησίον», τονίζει, μεταξύ άλλων, ο Παναγιώτατος και πρόσθεσε: «Τόσον η οικοφιλική συμπεριφορά, όσον και η αναγνώρισις της ιερότητος του ανθρωπίνου προσώπου, είναι «λειτουργία μετά την Λειτουργίαν», ζωτικά διαστάσεις της ευχαριστιακής πραγματώσεως της Εκκλησίας. Η ζωή της Εκκλησίας είναι έμπρακτος σεβασμός της κτίσεως και τόπος και τρόπος του πολιτισμού του προσώπου και της αλληλεγγύης».

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ:

«Η έορτή τῆς Ἰνδίκτου, ἡ ἐπίσημος ἡμέρα προσευχῶν διά τό φυσικόν περιβάλλον, εὐρίσκει καί ἐφέτος τήν ἀνθρωπότητα ἀντιμέτωπον μέ ἔντονα καιρικά φαινόμενα λόγω τῆς προϋούσης κλιματικῆς ἀλλαγῆς, καταστροφικᾶς πλημμύρας καί πυρκαϊᾶς εἰς ὅλον τόν πλανήτην, καθώς καί μέ τήν πανδημίαν τοῦ κορωνοϊοῦ καί τάς κοινωνικάς καί οἰκονομικάς ἐπιπτώσεις τῆς.

Τό γεγονός ότι τά περιοριστικά μέτρα εἰς τὰς μετακινήσεις καί ἡ ἐπιβολή ὁρίων εἰς τήν βιομηχανικήν παραγωγήν ὠδήγησαν εἰς μείωσιν τῶν ρύπων καί τῆς ἐκπομπῆς ἀερίων, ὑπῆρξεν ἕν ἐπί πλέον σημαντικόν δίδαγμα περί τῆς ἀλληλουχίας τῶν πάντων ἐν τῷ κόσμῳ καί περί τῆς ἀλληλοπεριχωρήσεως πασῶν τῶν διαστάσεων τῆς ζωῆς. Ἀπεκαλύφθη ἐπίσης ἐκ νέου ὅτι αἱ οἰκολογικά πρωτοβουλία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν προέκτασιν τῆς θεολογίας καί τῆς λειτουργικῆς παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας, συμπορεύονται μέ τὰς διαπιστώσεις τῆς ἐπιστήμης καί τήν προτροπήν ἐκ μέρους τῶν εἰδημόνων πρός πολύπλευρον κινητοποίησιν διά τήν προστασίαν τῆς ἀκεραιότητος τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος.

Προσευχόμεθα διά τήν ταχεῖαν ὑπέρβασιν τῶν συνεπειῶν τῆς ὑγειονομικῆς κρίσεως καί διά τόν ἄνωθεν φωτισμόν τῶν κυβερνήσεων παγκοσμίως, ὥστε νά μή ἐπιστρέψουν ἤ νά ἐπιμείνουν εἰς τόν οἰκονομισμόν, εἰς ἐκείνας τὰς ἀρχάς ὁργανώσεως τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, τῆς παραγωγῆς καί τῆς καταναλώσεως καί τῆς ἐξαντλητικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν φυσικῶν πόρων, αἱ ὁποῖαι ἴσχυον πρό τῆς πανδημίας. Εἰλικρινῆς εὐχή τῆς ἡμῶν Μετριότητος εἶναι καί ὁ τερματισμός τῆς διαδόσεως ψευδοεπιστημονικῶν ἀπόψεων περί δῆθεν ἐπικινδυνότητος τῶν ἐμβολίων κατά τοῦ κορωνοϊοῦ Covid-19, τῆς κατασυκοφαντήσεως τῶν εἰδικῶν καί τῆς ἀνερματίστου ὑποβαθμίσεως τῆς σοβαρότητος τῆς νόσου. Δυστυχῶς, παρόμοιαι θέσεις διαδίδονται καί ἀναφορικῶς πρός τήν κλιματικήν ἀλλαγὴν, τὰ αἷτια καί τὰ ὀλέθρια ἐπακόλουθά της. Ἡ πραγματικότης εἶναι τελείως διαφορετική, ἐνώπιον δέ αὐτῆς ἀπαιτεῖται ὑπευθυνότης, σύμπραξις, συμπόρευσις καί κοινόν ὄραμα.

Εἶναι ἀδιανόητον νά ἀδρανῶμεν, ἐν ἐπιγνώσει τῶν κοινῶν διά τό ἀνθρώπινον γένος μεγάλων συγχρόνων προκλήσεων. Ἡ ἀδιαφορία διά τόν πάσχοντα συνάνθρωπον καί διά τήν καταστροφήν τῆς «καλῆς λίκης» δημιουργίας εἶναι προσβολή τοῦ Θεοῦ καί ἀθέτησις τῶν ἐντολῶν του. Ὅπου ὑπάρχει σεβασμός πρός τήν κτίσιν καί ἔμπρακτος ἀγάπη πρός τόν «ἡγαπημένον τοῦ Θεοῦ» ἄνθρωπον, ἐκεῖ εἶναι παρών ὁ Θεός.

Μετά τήν Ἀγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον (Κρήτη 2016), τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, συμφώνως πρός τό πνεῦμα καί τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς, ὥρισε μίαν ἐπίσημον ἐπιτροπήν ἐκ θεολόγων διά τήν κατάρτισιν ἐνός κειμένου περί τῶν κοινωνικῶν συνεπειῶν τῆς πίστεώς μας καί περί τῆς κοινωνικῆς ἀποστολῆς καί μαρτυρίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τόν σύγχρονον κόσμον. Εἰς τό κείμενον τοῦτο, τό ὁποῖον ἔχει ἐγκριθῆ πρός δημοσίευσιν ὑπό τῆς περὶ ἡμᾶς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί φέρει τόν τίτλον Ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. Τό κοινωνικόν ἥθος ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, σημειοῦνται προσφυῶς τὰ ἑξῆς: «Ἡ Ἐκκλησία ἐνθαρρύνει τοὺς πιστοὺς νά εἶναι εὐγνώμονες διά τὰ εὐρήματα τῶν ἐπιστημῶν καί νά

δέχονται ακόμη και εκείνα τά όποϊα, ένδεχομένως, θά τούς ύπεχρέωναν νά άναθεωρήσουν τάς άντιλήψεις των διά τήν ίστορίαν καί τό πλαίσιον τής κοσμικής πραγματικότητας. Ή έπιθυμία δι' έπιστημονικήν γνῶσιν άπορρέει άπό τήν ιδίαν πηγήν μέ αύτήν τοῦ ίμέρου τής πίστεως νά είσέλθῃ ἔτι βαθύτερον είς τό μυστήριον τοῦ Θεοῦ». (§ 71).

Ή Αγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία προβάλλει μετ' έμφάσεως τό άδιαίρετον τής προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καί τής φιλανθρώπου μερίμνης διά τόν πλησίον. Τόσον ἡ οίκοφιλική συμπεριφορά, ὅσον καί ἡ άναγνώρισις τής ιερότητος τοῦ άνθρωπίνου προσώπου, εἶναι «λειτουργία μετά τήν Λειτουργίαν», ζωτικά διαστάσεις τής εύχαριστιακῆς πραγματώσεως τής Ἐκκλησίας. Ή ζωή τής Ἐκκλησίας εἶναι ἔμπρακτος σεβασμός τής κτίσεως καί τόπος καί τρόπος τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ προσώπου καί τής άλληλεγγύης.

Τιμιώτατοι άδελφοί καί προσφιλέστατα τέκνα,

Είς αύτήν τήν δύσκολον περίοδον, ἡ άνάληψις πρωτοβουλιῶν διά τόν περιο-ρισμόν τής πανδημίας άποτελεῖ βασικόν ποιμαντικόν καθήκον διά τήν Ἐκκλησίαν. Κατηγορική ἠθική έπιταγή εἶναι έπίσης ἡ στήριξις τής γενικῆς προσβάσεως είς τόν έμβολιασμόν κατά τοῦ κορωνοϊοῦ, πρωτίστως δέ διά τούς πτωχοτέρους λαούς, κατά τόν Κυριακόν λόγον, «έφ' ὅσον έποιήσατε ένί τούτων τῶν άδελφῶν μου τῶν έλαχίστων, έμοί έποιήσατε» (Ματθ. κε', 40). Ὅφείλομεν νά άγαπῶμεν άλλήλους «καθώς ὁ Χριστός ἠγάπησεν ἡμᾶς» (Ἐφέσ. ε', 2) καί νά άναδεικνυόμεθα «ιερεῖς» τής δημιουργίας, φυλάσσοντες καί καλλιεργοῦντες αύτήν μέ έπιμέλειαν καί στοργήν, άναφέροντες τό τιμαλφέστατον τοῦτο δῶρον τής Θείας Χάριτος μετ' εύχαριστίας είς τόν Κτίστην τῶν άπάντων.

Κατακλείοντες, εύχόμεθα ὁλοθύμως πᾶσιν ὑμῖν εύλογημένον, ὑγιές καί καλλίκαρπον τό νέον έκκλησιαστικόν ἔτος καί επικαλούμεθα έφ' ὑμᾶς, μεσιτεία τής Παναγίας τής Παμμακαρίστου, τήν χάριν καί τό ἔλεος τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ὡ ἡ δόξα καί τό κράτος είς τούς άπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν!

„βκα' Σεπτεμβρίου α'

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρός Θεόν εύχέτης πάντων ὑμῶν

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr